

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zaměřuje na výuku cizích jazyků, konkrétně na francouzský jazyk u žáků a studentů s poruchami autistického spektra (PAS) na 2. stupni ZŠ a na SŠ. Cílem práce je představit obecná doporučení pro práci s žáky a studenty s PAS, vhodné formy organizace výuky, možným komplikacím a optimální podobu spolupráce s asistentem pedagoga. Zaměřuje se na popis a definici poruch autistického spektra, zvláště na Aspergerův syndrom. Prostor je zde věnován typickým projevům v období dospívání a řešení problematických situací, které ve výuce mohou v souvislosti s těmito poruchami nastat. Další část je věnována komunikaci a obtížím v sociální oblasti, které se mohou u žáků s PAS projevovat. Praktická část práce zjišťuje, jak jsou na práci s žáky s PAS učitelé cizích jazyků v současnosti připraveni a analyzuje jejich zkušenosti a metody práce. Jako metoda výzkumu bylo použito kvalitativní dotazníkové šetření. Při výběru respondentů byla jako hlavní kritérium vybrána zkušenost s výukou cizích jazyků žáka s PAS ve třídě ZŠ nebo SŠ. Otázky byly voleny tak, aby částečně zmapovaly současný stav inkluzivního vzdělávání u žáků s PAS v rámci hodin cizích jazyků a způsoby, jakými se s ním pedagogové cizích jazyků na ZŠ a SŠ vyrovnávají. Z výsledků vyplývá, že většina učitelů neprošla odborným školením či výcvikem a při své práci se řídí spíše intuitivně a na základě svých dosavadních zkušeností. V souvislosti s rostoucí poptávkou po inkluzivním vzdělávání lze na základě výsledků šetření doporučit systémová řešení, např. v podobě nabídky seminářů a workshopů v oblasti PAS pro pedagogy běžných škol.

KLÍČOVÁ SLOVA

poruchy autistického spektra, Aspergerův syndrom, inkluze, komunikace, francouzština, didaktika cizích jazyků